

244. LAKO S' SPUŠTA TIHA NOĆ

(može po glasu 88. pojanja u Harfi Siona)

1. La-ko spu-šta ti-ha noć, po-do-li-na-ma.

Do-no-si nam' mi-ra plod, dnev-no-ga tru-da. O-ko-ko-li-

be dvo-ra, la-ko ti-ha noć. S'bla-goš-ću bez

u-mo-ra, kru-ži an-đe-o.

2. Posej zrna blaženstva blago u sumrak
Duplo kod siromaha, u jadnika dom.
Tamo gde je potreba, gde bol stanuje,
Gde u noći dubokoj patnja caruje.

3. Utešitelj blaži jad, tihi bol duše,
Vodi gore ka nebu, nemoćnu, jadnu,
Koja ne zna kako to nestaje tuga,
Jer ne sluti blizinu anđela Božjeg.

4. Kad bi bio anđeo, koji nečujno
Siromaha obdari nasušnim darom,
Milosrdnom rukom on, blago i tiho
Neznan, bezimen čini anđelsko delo.